

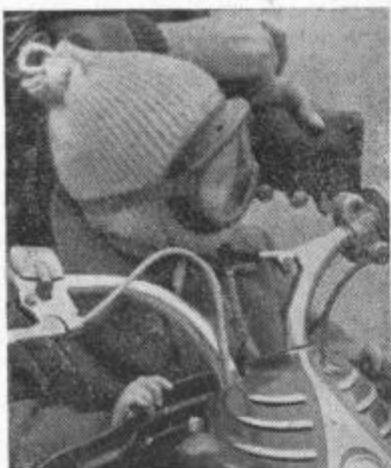

Trinajst ur z »letečo«

Tako nekako — trinajst ur z »letečo« — to je kratka doba in vendar zelo zanimiva. Iz Celja sva odšla, mož iz »leteče« in jaz v našem zelo nemarkantnem avtomobilu (verjetno ga poznate) po lepi toda nekoliko luknjičavi cesti proti savinjski metropoli. Iz neznanih razlogov sva zavila proti Velenju in Soštanju. Iskala sva »žrtve« najinega pohoda in jo seveda tudi našla že pred Velenjem. Traktor, obložen s hlodi, na vrhu njih pa ljudje, ki so v prijetnem poletnem jutru opazovali prelepo Saško dolino. Stoj! Vozno dovoljenje prosim. Ali veste... in tako dalje. Fant, ki je vozil traktor ga je polomil in nadaljevala sva vožnjo. Krivda: brez vozniskega dovoljenja in neupoštevanje prometnih predpisov. Pardon, vožnje nisva nadaljevala temveč sva se obrnila in »pognala« za

njimi. Fant iz fare ni upošteval odločbo prometnega miličnika in zato je še enkrat prišel v seznam kršiteljev cestno-prometnih predpisov. Preko Velenja in Soštanj nisva naletela na zlikovce velikega kalibra, zato sva nadaljevala vožnjo proti cesti prvega reda Celje—Ljubljana.

Med potjo sva se odločila, da bova poiskala, kako kaj pomagajo šoferji svojemu kolegi v nezgodi. Mož iz »leteče« je odrgel svojo precej markantno obleko in se spremenil v nedolžnega šoferčka lahke kategorije. Pripeljal je avtomobil, in sicer Fiat 600. Leteči miličnik ga je prav nedolžno prosil pomoči. Kamera je škrtnila in tudi on se je ustavil. Po kratkem objasnili je avto odpeljal. »Nič kruha ne bo iz te moke,« je menil nedolžni šofer ali mož iz »leteče«. Konec koncev sva ugotovila, da v tem pogledu ni kaj oponašati šoferjem. Potem sva se spomnila na preizkušnjo treznosti. Ustavila sva Ocvirka iz Zidanega mosta in mu dala pihati balonček. Na njegovo veliko veselje je bil popolnoma trezen in balonček ni nič pozelenel.

Zdravo, zdravo in odšla sva z dolgim nosom. Potem sva se spustila po Mariborski cesti in naenkrat naletela na divjega motorista.

Pognala sva se za njim. Avto, v katerem sva se peljala, se je spremenil v orkester moderne glasbe. Vse je ropotalo, piskalo in pelo. Imela sva okoli sto kilometrov na uro in se tako počasi približala vročemu motoristu. Ustavila sva. Vozniško in prometno dovoljenje, prosim. Zakaj se vozite trije na motorju? Mar ni zločin da postavljate v nevarnost otroka in ženo. Potem izgovor — toda nič ni pomagalo, prišel je v zapisnik in... Kasneje sva ustavila fantiča šestnajstih let, ki se je prav po moško vozil na mopedu. Pobarala sva ga, kako je kaj s prometnimi predpisi. Postavila sva mu štiri vprašanja, odgovoril je samo na dva in še tisto z nesolidnim znanjem.

Pred Dobrno, znanim letoviskim krajem, sva se ustavila z namenom, da vtakneva nos v potna dovoljenja.

Pred nama se je pojavil nov Fiat 1400 iz Novema mesta. Najprej prometno dovoljenje in vozniško izkaznico, potem pa: »Ce dovolite prosim in seveda brez zamere — poklicna novinarska radovednost — ali imate potno dovoljenje? Pokazal ga je, toda v rubriki od—do je bilo navedeno Novo mesto—Celje. Oprostite, jaz ne dvomim v vaše zemlje-

pisno znanje, toda če dovolite, imam občutek, da ste nekoliko — oprostite domačemu izrazu — »zasajdrali«. Seveda je možno tudi to, da greste z »madam« preko Dobrne v Novo mesto, kajti vsaka stezica pelje v Rim, mar ne?« Nato zelo slab — skoraj bi dejal — petošolski izgovor.

Turnejo sva zaključila. Mimogrede sva opazila, kako voznik vprežnega vozila sladko spančka, njegovi konji pa ubirajo pot po levi strani ceste. Aparat je škripal in ga zabeležil na celoloidni trak. Preden sva se poslovila, mi je mož iz »leteče« (Fortunat Ivan) porinil v roko seznam prekrškov, ki sem jih zagrešil med trinajsturno turnejo. »Oprostite, kje lahko plačam.« »Pri blagajni,« je sledil odgovor. Torej vsi smo grešniki, razen onih, ki so žegnani. -to-

Magister Ferdo Vrabič - osemdesetletnik

Te dni praznuje magister Ferdo Vrabič iz Soštanj redek jubilej. V osemdeseto leto stopa čil in veder, kakršen je bil vse dolgo in trudapolno življenje.

Jubilant Ferdo Vrabič, je bil rojen v Pesju pri Velenju 9. julija leta 1878. Gimnazijo je obiskoval v Celju, takrat seveda še v bivši gimnazijski stavbi ob Savinji. Farmacijo je študiral v Pragi, nato pa je služboval večinoma med Slovenci, z izjemo nekaj let v Glognicu pod Semeringom. Dlje časa je služboval tudi v Smohorju na Koroškem, krajšo dobo v Litiji, okoli štirideset let pa v Soštanju.

Tovariš Vrabič je vedno pripadal naprednemu gibanju. O tem nam ni treba posebej pisati, saj samo dejstvo, da so njegovi otroci, hčerki Olga in Mira ter sin Ivan bili že od zgodnje mladosti v najbolj revolucionarnih vrstah našega delavskega gibanja. V Soštanju je bil dlje časa odbornik, zelo dolgo je bil funkcionar pri Sokolu, udeleževal se je zelo aktivno tudi pri šoštanjskem olepševalnem društvu in drugje.

Kot zavednega narodnjaka in naprednega človeka so ga Nemci z družino

KRATKE OD VSEPOVSOD

Na slavnostni seji ZB v Vitanju so te dni posameznim članom podelili odlikovanja za zasluge med NOB. Na seji so tudi sklenili, da bodo izvršili prekop padlih borcev v vitanjskem predelu Pohorja in jim s prostovoljnimi prispevki uredili grobnico ter postavili spomenik.

V Dobrno je te dni prispela počitniška kolonija iz Subotice s 100 otroki. Zdravstveno ogroženim otrokom je tamkajšnja organizacija RK preskrbela en in polmesečni oddih. Dobrna pa bo skrbel, da se bodo otroci dobro počutili in okrepili.

V Dobrni tudi nadaljujejo z gradnjo nove osemletke in predvidevajo, da bo stavba do konca leta pod streho. Za gradnjo te prepotrebne šole bodo les prispevali prebivalci sami.

ŠOTORI OB SAVINJI

Obiskal sem obveznike predvojaške vzgoje, ki so si za taborjenje izbrali idiličen prostor ob Savinji. Isti dan je mladince obiskal tudi komandant oddela tov. Zupana, ki se je želel seznaniti z novodošlimi obvezniki in jim kot borec povedal nekaj o svojih doživljajih. Kljub temu, da je bila ura počitka, so se mladinci navdušeni posedli okrog tov. Zupana. Privlačnost predavanja jih je na mah pritegnila. Tovariš Zupan je izredno zanimivo pripovedoval o početkih upora in nadaljnjih borbah v celjskem okraju ter vpletal vmes lastna doživlja. Govoril je tudi o slavni boji na Sutjeski. Ko je po enournem predavanju hotel že končati, so ga mladinci še in še prosili, naj nadaljuje. Opisal jim je še 3 svoje najbolj razburiljive doživljaje iz NOB, potem pa jim je obljubil, da jih bo po vrnitvi s Sutjeske še obiskal.

Mladina pač rada posluša zgodovino naše borbe iz ust borcev samih.

RAZPIS

Na podlagi 58. člena uredbe o kmetijskih zadrugah razpisuje Komisija za razpis mest direktorjev gospodarskih organizacij Občinskega ljudskega odbora Žalec mesto

UPRAVNIKOV

Kmetijskih zadrug TRNAVA, GRIZE, GALICIJA, SEŠČE PRI PREBOLDU in PONIKVA

Pogoji: Srednja strokovna izobrazba ali nižja strokovna izobrazba s potrebno prakso.

Kolkovane prošnje (180 din državne takse in 95 din občinske takse v gotovini) z življenjepisom, dokazili strokovne izobrazbe in prakse poslati Občinskemu ljudskemu odboru Žalec. Zadnji rok za vlaganje prošenj je 15. julij 1958.

ZAHVALA

Ob težki in bridki izgubi našega zlatega očeta, starega očeta, brata in strica

MIHAELA VIZOVIŠKA

se prav iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za številno spremstvo na njegovi zadnji poti ter za darovane vence in šopke. Posebej se zahvaljujemo za pomoč vsem dobrim sosedom in kolektivu Okrajne obrtne zbornice Celje, gotoveljskim pevcem za v srce segajoče žalostinke, gasilec za spremstvo, sosedovi Verici za poslovljene besede na domu, tov. Jordanu za poslovljeni govor ob grobu ter vsem, ki ste nam ustmeno in pismeno izrazili sožalje.

Gotovlje, Celje, 11. julija 1958.

Globoko žalujoča družina VIZOVIŠEK

Razvili so svoj prapor

Na svečani proslavi Dneva borca in 15. obletnice borbe na Sutjeski je terenska organizacija ZB NOV Dolgo polje—Nova vas razvila tudi svoj prapor. Prapor je razvil član iste terenske organizacije, narodni heroj Drago Maslo. Za kulturnim programom, v katerem

so sodelovali moški pevski zbor »Svoboda« iz Celja, recitatorji ter pionirja-harmonikarja, se je razvila prosta zabava s srečolovom.

Organizacija pripravlja za občinski praznik mesta Celja pogostitev žena, mater, otrok in ostalih najbližjih sorodnikov padlih borcev. Kasneje pa namerava organizirati za svoje članstvo izlet v kak zgodovinski kraj.

NI DOČAKAL STOLETNIČNE ROJSTVA

To nedeljo (6. julija) bi izpolnil 100 let lani umrli dr. Juro Hrašovec, ki je svoječasno zavzemal med štajerskimi borci vidno in vplivno mesto v boju za pravice in svobodo slovenskega ljudstva.

Ko letos praznuje celjska gimnazija 150-letnico svojega obstoja, ob tem jubileju nikakor ne bi smeli pozabiti zasluznega pokojnika, ki se je ostro, odločno pa tudi uspešno boril za slovensko gimnazijo v Celju. Gotovo ni mala njegova zasluga, da so v tistih burnih časih pred in med drugo svetovno vojno na celjski gimnaziji poučevali tudi v materinščini.

kronika nesreč

Z motorjem sta padla pri Gomilskem Štefan Leber iz Hrenove pri Ljubljani in Drago Velhrend iz Viča pri Ljubljani. Prvi si je pri padcu zlomil ključnico, drugi pa nogo, razbil čeljust in zobe.

Pri padcu sta si zlomili nogo Elza Zajc iz Ljubije pri Mozirju in Marija Kozovine z Mariborske ceste v Celju.

Kot odlični pravnik se je dr. Juro Hrašovec posvetil odvjetništvu poklicu in služboval v raznih krajih — najdalje v Celju. Bil je tudi prvi slovenski župan mesta Celja. Umrli je 12. maja lanskega leta, na pragu svojega stotega rojstnega dne.

CELJSKI ŽIVILSKI TRG DOBRO ZALOŽEN

Preteklo soboto so se celjske gospodinjice le s težavo prerile skozi ozke prostore celjskega živilskega trga, saj je bilo vzporedno s starimi stojnicami postavljenih lepo število novih. Na trgu so se pojavili novi prodajalci, predvsem s sadjem in zelenjavo. Zato je bilo tudi sadja na pretek in je bila mogoča pestra izbira. Tudi zgodnja jabolka in hruške smo že lahko kupili in cena v primerjavi s češnjami, ki lastnikom že gnijo po drevesih, niti ni bila pretirana. Dovolj je bilo na trgu tudi gob, predvsem jurčkov in lisičk. Perutnine ni posebno dosti na trgu, zato je povpraševanje pritisnilo cene nazgor.

Povrtnine in vsakovrstne zelenjave je na trgu dovolj in tudi cene so se stabilizirale. Čudno je le to, da na celjskem živilskem trgu vse do danes ni bilo mogoče dobiti kvalitetne glavne solate. Zasebniki kot socialistični sektor prodajata slabo solato po razmeroma visokih cenah.

CENE NA CELJSKEM TEGU V TEM TEDNU (Cene v oklepaju veljajo za privatni sektor) Krompir st. — (20); krompir novi 52—56 (56); čebula nova, 50—74 (60); česen novi 100—120 (100 do 120); fižol v. — (50—100); fižol n. — (50—70); fižol str. 110—160 (120—180); grah str. 190 (100 do 140); solata 50—60 (40—50); cvetača 100—120 (100—150); spinarja — (150); ohrovt 50 (50—60); buče jed. 40 (40); peteršilj — (100—200); korenček 60 (80—100); koleraba 40 (40—50); pesa 60 (50—60); kumare 100—120 (120—150); paradiznik 110—150 (—); paprika 260—320 (—); zelje gl. 40—64 (50—60); zelje rib. 40 (—); kis — (40—60); gobe sv. — (200—300); slive suhe 260—280 (—); orehi celj 250 (250); orehi luščeni 800 (—); rozine 440 (—); orašidi 400 (—); mleko — (36); maslo — (500); skuta — (160); smetana — (240); kokiš — (400—500); piščanci — (200—400); race — (300—400); zajci — (100—900); med — (350—400); jajca 18 (15—16); koruza — (45—55); pšenica — (50—60); oves — (40—45); ječmen — (40—50); češnje 60—64 (50—70); borovnice 60 (50—70); jagode — (180—200); ribez — (100—180); maline — (150—200); hruške 100—120 (100—140); jabolka — (80—100); limone 260 (—); breskve 140 (100 do 150); rabarbara — (80—100); marelice — (170); kosmulje — (80—120); višnje — (80—100).

gibanje prebivalstva

V času od 28. junija do 5. julija 1958 je bilo rojenih 31 dečkov in 33 deklic.

Poročili so se: Franc Germek, pravnik in Majda-Kristina Klemenčič, profesorica, oba iz Maribora; Ferdinand Doler, delavec iz Otemne in Stefanija Trobiš, poljedelka iz Konjskega; Ladislav Kovač, iz Stranice in Nada-Marija Podpečan, učiteljica iz Smartna pri Slov. Gradcu; Milorad Stojilović, kapetan JA in Ivana Kobal, delavka, oba iz Smedereva; Ivan Mehle, veterinar iz Celja in Marija Fidler, učiteljica iz Podstrde; Hasan Manov, delavec in Silva Krk, delavka, oba iz Celja; Vekoslav Paulia, nameščenev iz Vrha pri Trbovljah in Ivana Farčnik, trgovska pomočnica iz Celja.

Umrli: Peter Krafc, upokojenec iz Bodreža, star 71 let; Zeljko Brčić, otrok iz Celja, star 10 dni; Franjo Cesar, upokojenec iz Rogatica, star 59 let; Edvard Mirč, otrok iz Lokavca, star 1 dan; Amalija Pongrac, gospodinja iz Celja, stara 65 let; Alojz Riček, upokojeni železničar iz Celja, star 82 let; Genovefa Zupanc, soc. podpiranka iz Petrovč, stara 76 let; Franciška Burga, gospodinja iz Loke p. Zid. mostu, stara 80 let.